ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἰδιοκτήτης: ΧΑΡ. Β. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ ἰατρός, εἰδικός παθολόγος, ἐ πιμελητής παθολογικῆς κλινικῆς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του, Ρήγα Φεραίου 98, τηλ. 33—92.

***

ΗΛΕΚΤΡΑ Ι. ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ, ἐπιστήμων μαῖα, δέχεται καθ' ἑκάστην Ἁγ. Δημητρίου 78, Πάτραι.

***

Ὁ δερματολόγος ἰατρὸς κ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΥΛΟΣ ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ε ς Ἀμερικὴν ἐπιστημονικοῦ του ταξειδίου, ἐκπαιδευθείς εἰσικῶς εἰς τὴν ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΝ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΝ καὶ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ, ἐπανήρχισε κανονικῶς τὰς ἐργασιας του καὶ δέχεται ὁδὸς Βότση 20 9—12 καὶ 4—6 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Τηλ. 20—14.

***

ΘΕΟΔΩΡΑ Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, χειρούργος ὀδοντίατρος, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον της Ἁγίου Νικολάου 33, τηλ. 30—94.

***

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ἐργαστήρια ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ἰατροῦ—εἰδικοῦ ἀκτινολόγου, πλατεῖα Γεωργίου Α —Κορίνθου. Τηλ. 32.72.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΓΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, εἰδικὸς φυματιολόγος, τέως ἐπιμελητὴς τοῦ σανατορίου «Σωτηρία», δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου 30, Τηλεφ. 35—58, καθ' ἑκάστην 4—8, ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

***

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος ἰατρὸς κ. ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25. Τηλ. 28—77. ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑ—ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ἀριστοῦχος ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκπαιδευθείς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου δι' ὑποτροφίας, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Ἁγ. Νικολάου 60, τηλ. 21—81. Οἱ πτωχοὶ δωρεὰν ἑκάστην Δευτέραν—Τετάρτην—Παρασκευὴν 3—4 μ. μ. καὶ ἡσφαλισμένοι ΙΚΑ.

***

Ἐργαστήριον ἐλευθέρων σπουδῶν κοπτικῆς δίδος ΒΑΣΩ ΛΑΓΑΡΗ (ὁδὸς Καναδάρη 96). Ἀναλαμβάνει ὑπευθύνως τὴν τελείαν ἐκμάθησιν κοπτικῆς—ραπτικῆς ἐντὸς διμήνου διὰ κάθε γραμματισμένο ἢ ἀγράμματο κορίτσι. Ἀναλαμβάνει καὶ οἰκοτρόφους τηλ. 34—00. (Ἔτος ἱδρύσεως. 1938).

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΑΛΕΒΙΖΑΤΟΣ Ὠτορινολαρυγγολόγος Ἐπιμελητὴς Δημ. Νοσοκομείου Ἀθηνῶν «Ἐλπίς». Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του 12—2 καὶ 5—7 μ. μ. Διασταύρωσις Σίνα καὶ Βησσαρίωνος 9, ἐναντι Ἀκαδημίας, Τηλ. 22—347 ΑΘΗΝΑΙ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ Γ'. ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

—Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Συλλόγου Αὐτοκινητιστῶν Πατρῶν καὶ Περιχώρων «Ἡ Ἀναγέννησις» Μαΐζώνος 73.

Ματαιωθείσης ἐλλείψει ἀπαρτίας τῆς συνελεύσεως 4ης Μαρτίου παρακαλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη ὅπως τὴν 11ην Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. προσέλθωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου. Θέμα: Διάφοροι ἀνακοινώσεις.

Ὁ Πρόεδρος
Παναγ. Ροδόπουλος
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ἰωάν. Ψωμιάδης

ΠΙΝΕΤΕ ΟΥΖΟ—ΔΗΜ. ΜΑΡΛΑΦΕΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Εἰς τοὺς δόσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου κ. ΧΡΗΣΤΟΝ ΚΑΛΑΜΑΡΑΝ, Συμβολαιογράφον Φαρρῶν, καὶ ΣΙΑ ΤΑΓΚΑΛΑΚΗ εὔχομαι ταχείαν τὴν στέψιν.

Γιάννης Βουλδῆς

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΑΙΓΛΗ: Σήμερον 5—11 «Ὁ Ταρζὰν καὶ ἡ Σκλάβα». Τὴν Κ. Δευτέραν «Παιχνίδι μὲ τὸν θάνατον».

ΑΣΤΥ: Σήμερον 3—12 «Κατέστρεψα μιὰ νύχτα τὴ ζωή μου» ταινία ἑλληνική (β' ἑβδομάς).

ΙΝΤΕΑΛ: Σήμερον 6—9 καὶ 9—12 «Τὰ καλύτερα χρόνια τῆς ζωῆς μας». Τὴν Κ. Δευτέρα τὸ Ἑλληνικὸν «Ἐκεῖνες ποὺ δὲν πρέπει ν' ἀγαποῦν».

ΠΑΝΘΕΟΝ: Σήμερον 5—11 δύο ἔργα «Οἱ Γιάννηδες ἀ ποστρατεύονται». καὶ «Οἱ Θησαυ οἱ τῆς Σιέρρας Μάντρε». Τὴν Κ. Δευτέρα «Ἐπιστροφὴ ἀοράτου ἀνθρώπου» καὶ «Ἄγρυπνοι Φρουροί».

ΡΕΞ: Σήμερον 6—12 «Αἷμα καὶ ἡδονή». Τὴν Κ. Δευτέρα τὸ Ἑλληνικὸν «Ἐκεῖνες ποὺ δὲν πρέπει ν' ἀγαποῦν».

ΤΙΤΑΝΙΑ: Σήμερον 4—12 δύο ἔργα «Σταυρὸς τῆς Λωρραίνης» καὶ «Μετανοῶ».

ΔΗΞΙΑΡΧΕΙΟΝ

Κίνησις 9,3)51

Γεννήσεις: Ἄρρενα: Ν. Ἀμαράντου, Παν. Δημοπούλου, Ἰω Ζορνατζῆ. Θήλεα: Ν.Μουσάκου, Διον. Δούκα.

Θάνατοι: Σταυροῦλα Μαρδᾶ ἐτῶν 61.

Γάμοι: Σταῦρος Σολακάκης ἐκ Ροϊτίκων—Μαρία Μόραγλη ἐκ Βαρθολομιοῦ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ
9ης Μαρτίου 1951

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

1881 καὶ 86	29.000
1889 Παγ.	23 000
1890 Λαρ.	24 500
1893 Κεφ.	28 000
1893 Μον.	20 000
1907 Ἀμ.	5.000
1902 Ε. Σ.	21.000
1910	22 000
1914	32 000

ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Τράπεζα Ἑλλάδος	1.100.000
Τράπεζα Ἐθνικῆς	10 300.000
Τράπεζα Ἀθηνῶν	49 500
Ἐμπορικὴ	71 000
Κτηματικὴ	150.000
Λαϊκὴ	350.000

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Λιπασμάτων	180.000
Χρωματουργίας	180.000
Ἐριουργίας	34 000
Πειρ.-Πατραϊκῆς	182.000
ΕΤΜΑ	70.000
Χρυσαλλὶς	55.000
Τιτὰν	75.000
Χαλκίδος	26.000
Πυριτιδοποιείου	170.000
Ἄτλας	18 000
Ἡρακλῆς	128.000

ΤΙΜΗ ΛΙΡΑΣ
Χρυσῆ Λίρα 226 200

ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΑΙ

Τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ πρακτορεῖον τοῦ ἀ)π

"ΑΝΔΡΟΣ"

σᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον θὰ ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου τὴν 8 π. μ. τῆς Κυριακῆς

διὰ Ζάκυνθον, Πάτρας, Πειραιᾶ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΕΤΗ ΘΗΤΕΙΑΝ ΤΟΥ.-Ο ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1950

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐκτακτὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Γ. Πεσμαζόγλου ἀνέγνωσε τὴν ἔ θεσίν του ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ ἔτος 1950 καὶ ἐπὶ τῆς δράσεώς του κατὰ τὴν ἑξαετῆ θητείαν του. Ὁ κ. Πεσμαζόγλου εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Μέτοχοι,

Πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἱδρύματο, κατὰ τὸ ἔτος 1950 καὶ ἐν γενικωτάταις γραμμαῖς εἰς ἀπολογισμὸν τῆς δράσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἑξαετίαν καθ' ἣν ἡ παροῦσα διοίκησις εἶχε τὴν τιμὴν νὰ προΐσταται τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ σᾶς δώσωμεν μίαν συνοπτικὴν εἰκόνα τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος θ'σεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν σημειωθεισῶν διεθνῶν ἐξελίξεων.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Τὸ ἔτος τοῦ ὁποίου ἐπιχειροῦμεν σήμερον τὴν ἀνοσκόπησιν ὑπῆρξε κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν πενταετίαν τὸ ἔτος τῶν πλέον ἀποτομων ἐναλλαγῶν, συνεπείᾳ διεθνῶν νεγονότων, τὰ ὁποῖα μετέβαλον οὐσιωδῶς τὰ δεδομένα τῆς οἰκονομικῆς τῆς χώρας δραστηριότητος καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνωμπτυχθείσης δράσεως τῆς ἡμετέρας Τραπέζης.

Ἤρχισε πράγματι τοῦτο μὲ τόνωσιν τῶν συμπτωμάτων τῆς γενικωτέρας ἐκείνης βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, ἥτις εἶχεν ἤδη σημειωθῆ κατὰ τὸ τελευταῖον τμῆμα τοῦ 1949. Τὰ πληθωρικὰ φαινόμενα ἄτινα κατέτρυχον τὴν οἰκονομίαν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως, ἠρχισαν ὁπωσδήποτε συγκρατούμενα καὶ μονιμωτέρα πως νομισματικὴ τάξις ἠρχισεν ἀποκαθισταμένη. Χαρακτηριστικὸν τῆς μεταβολῆς ταύτης δεῖγμα ἀπετέλει τὸ γεγονὸς ὅτι, παρὰ τὴν αὔξησιν τῆς κυκλοφορίας καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἐξωτερικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1949, αἱ τιμαὶ ἐλάχιστα μετεκινήθησαν.

Αἱ γενικώτεραι εὐτυχεῖς συνέπειαι ἐκ τῆς τοιαύτης ἐξελίξεως ὑπῆρξαν πολλαὶ βεβαίως. Αἱ κυριώτεραι ὅμως ἀναφέρονται εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς εἰς μέσα πληρωμῆς ἀπορροφητικότητος τῆς οἰκονομίας καὶ τὴν βαθμιαίαν ἀνάκτησιν τῆς ἐμπιστοσύνης ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν νόμισμα. Οὕτω, κατέστη ἀκίνδυνος ἡ αὔξησις τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας καὶ ἐτονώθη ἡ διάθεσις πρὸς φυσικὴν ἀποταμίευσιν, ἐκδηλωθεῖσα διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν καταθέσεων ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ χαρτονομίσματος.

Τὸ ἐνθαρρυντικώτερον ὅμως σύμπτωμα τῆς ἀναζωογονήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ μας ἀπετέλει ἡ ἀναθάρρησις τῆς ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως, ἥτις, εἶχεν ἀρχίσει νὰ προσφέρεται πρὸς παραγωγικὴν καὶ δημιουργικὴν χρησιμοποίησιν. Ἡ ἐπιτελεσθεῖσα κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον πρόοδος ὀφείλεται βεβαίως εἰς τὴν ἀκατάβλητον προσπάθειαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ· ὀφείλεται ὅμως, ἐξ ἴσου, καὶ εἰς τὴν πολυτιμοτάτην Ἀμερικανικὴν Βοήθειαν, ἐξ ἧς πρ ἐρχονται τὰ 27 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν πόρων, δι' ὧν ἐξασφαλίζεται ἡ διατροφὴ τοῦ ὡς τῆς χώρας ἐξ εἰσαγομένων εἰδῶν. Αἱ καταβ λαὶ ὅμως πρὸς τὸ Δημόσιον καλύπτονται τυπικῶς καὶ ἀντικρύζονται διὰ τοῦ κατατιθεμένου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀντιτίμου τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν χώραν διὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας εἰδῶν καταναλώσεως, ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὰς καταθέσεις τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Ἀπομένει συνεπῶς ὡς πιθανὸς συντελεστὴς ἡ αὔξησις τῶν πιστώσεων. Ἡ τοιαύτη αὔξησις ἐν μέρει μόνον ἀντισταθμίσθη ἀπὸ τὸ προϊὸν πωλήσεως χρυσῶν λιρῶν ἥτις συνεκράτησε τὴν ἄνοδον τῆς κυκλοφορίας καὶ διετήρησε σταθερὰν τὴν τιμὴν τῆς χρυσῆς λίρας.

Οὐδεμία ὑφίσταται ἀμφιβολία, ὅτι αὔξησις τῶν πιστώσεων συνεπάγεται πληθωρικὸν κίνδυνον. Διατηροῦμεν τὴν ἄποψιν, ὅτι πολλῷ μᾶλλον ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δυσχεροῦς οἰκονομικῆς καταστάσεως εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ μέτρων περιεκτικωτέρων, ἐκτεινομένων πολὺ πέραντῶν τεχνικῶν συντελεστῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἀσυγκρίτως ὀργανικωτέρων παραγόντων τῆς οἰκονομίας. Τὰ τοιαῦτα μέτρα θὰ συνεπληροῦντο καὶ θὰ ὡλοκληροῦντο διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐλέγχων ἐφ' ὅλης τῆς οἰκονομίας. Αἱ συνέπειαι τῆς ὑποτιμήσεως τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς ἐξεδηλώθησαν δυσμενῶς ὄχι μόνον, ὡς εἰκός, εἰς τὸν ἐσωτερικόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν τομέα τῆς οἰκονομίας.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Μολονότι ἡ Ἑλλὰς κατώρθωσε, μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1950 νὰ πραγματοποιήσῃ ἀξιοσημείωτον ἀνόρθωσιν ἀπὸ τὰς ἐκ τῶν πολέμων της προκληθείσας καταστροφὰς καὶ τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἠθικὴν ἀποσύνθεσιν, ἐξηκολούθει νὰ πιέζεται ἀπὸ μόνιμα καὶ διαβρωτικὰ τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς της προβλήματα. Τὰ προβλήματα ταῦτα, ἅτινα ἀποτελοῦν ἐν πολλοῖς, ὑπερμεγέθη ἀνταγκλασιν τῶν προπολεμικῶν ἀδυναμιῶν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ καλύπτονται μεταπολεμικῶς εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῶν ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας, ἀναφέρονται κυρίως: εἰς τὸ ἄνοιγμα τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, τὴν ἔνδειαν τοῦ μεγίστου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ, τὸν ἀνεπαρκέστατον τεχνικὸν ἐξοπλισμόν, τὴν συγκεκαλυμμένην ἢ μὴ ἀνεργίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀδικίαν.

Ἀποβαίνει ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη νέων μέτρων καὶ ἐνεργειῶν, τεινομένης οἰκονομικῆς καὶ νομισματικῆς ἀναταραχῆς ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπιτάχυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀνασυγκροτήσεως. Ἔναυσμα τοῦ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τούτην προσανατολισμοῦ τῆς οἰκονομικῆς μας πολιτικῆς παρέχουν αἱ ἐπιστολαὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς κ. κ. Πόρτερ καὶ Λάπαμ. Εἶναι αὐτονόητον ὅτι, διὰ νὰ ἀξιοποιηθοῦν αἱ ἐν λόγῳ προτάσεις τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ὥστε νὰ ἐπιτύχουν μίαν καθολικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος, δέον νὰ ἀποτελεσουν συνειδητῶς συμπεριλογισμένα τμήματα ἑνὸς συγκεκροτημένου καὶ ὡλοκληρωμένου προγράμματος.

Δύο θὰ ἦσαν οἱ γενικώτεροι βασικοὶ σκοποὶ ἑνὸς τοιούτου καθολικοῦ προγράμματος, ὡς τοῦτο θὰ καθωρίζετο ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν προτάσεων τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς:

α) Ἡ ἀποτροπὴ τῶν σημειουμένων σήμερον ἀνατρεπτικῶν πληθωριστικῶν ἐπιδράσεων, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δαπανῶν καὶ τοῦ διὰ φορολογικῶν καὶ ἄλλων μέτρων κοινωνικοῦ ἀποπληθωρισμοῦ καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐνδεδειγμένων κατευθύνσεων εἰς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικήν: πολιτικὴν συγκεντρώσεως ἀποθεμάτων, ἀλλὰ καὶ λελογισμένης διαθέσεως αὐτῶν, οἰκονομικῶν περιορισμῶν, δελτίων, ἐλέγχων καὶ αὐστηροῦ τρόπου ἐξασφαλίσεως ὅτι θὰ ἀνασταλῇ ἡ κακοποιὸς ἀνάπτυξις τῶν δυνάμεων τοῦ πληθωρισμοῦ.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Δύο εἶναι οἱ βασικοὶ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία καθίσταται πολὺ περισσότερον εὐαίσθητος οἱασδήποτε ἄλλης ἐκ τῶν βοηθουμένων χωρῶν, συνεπείᾳ τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν μεταλλαγῶν, τῶν ἀναφερομένων κυρίως εἰς τὴν περικοπὴν καὶ τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς Ἀμερικανικῆς Βοηθείας καὶ τῆς συνεχιζομένης ὑψώσεως τῶν διεθνῶν τιμῶν. 1) Διότι ἡ Ἑλλὰς ἐπιδοθεῖσα, ὑπὸ πλήρεις πολεμικὰς, λόγῳ τῆς κομμουνιστικῆς ἀνταρσίας, συνθήκας εἰς τὴν ἀνασύστασιν καὶ σταθεροποίησιν τῆς ἐξαρθωθείσης προπολεμικῆς οἰκονομίας της καὶ προπορευθεῖσα εἰς τὴν πολεμικὴν της παρασκευὴν ὑστέρησεν οὐσιωδῶς τοῦ προγράμματος ἀνασυγκροτήσεως. 2) Διότι συνεχίζεται ἡ ἐξάρτησις τῆς χώρας ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προμηθείας μεγίστου μέρους τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἱκανοποιούντων τὰς πρώτας ἀνάγκας καὶ ἀνάγκας τεχνικῶν ἐργασιῶν.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη ὑποστῇ τὰς βαρείας συνεπείας συντριπτικοῦ πληθωρισμοῦ, ἀρχίζει καὶ πάλιν νὰ δοκιμάζεται ἀπὸ τὰ ἐξουθενωτικὰ τῆς οἰκονομίας της χαρακτηριστικὰ φαινόμενα τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν καὶ τῆς ζητήσεως τῆς χρυσῆς λίρας. κατὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον τοῦ ὑπὸ ἀνασκόπησιν ἔτους. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν φαινομένων τούτων, διὰ τῆς λήψεως καταλλήλων καὶ συντόνων μέτρων, εἶναι ἐκδήλως ἐπιτακτικὴ καὶ κρίνεται ἐπείγουσα πρὸς πρόληψιν τῶν μεγάλων κινδύνων, εἰς οὓς ἐκτίθεται τὸ ἐθνικὸν νόμισμα καὶ, ἐν ἀμέσῳ συναρτήσει ἡ οἰκονομικὴ ἀνάρρωσις τῆς χώρας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ἀγορᾶς τῆς χρυσῆς λίρας ἐξεδηλοῦτο ἐξ ἴσου ἐντόνως ἡ μεταβολὴ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν. Ἡ ζήτησις ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε διὰ τὴν συγκράτησιν τῆς τιμῆς της νὰ διατεθῇ, καθ' ὑπαρχούσας πληροφορίας, ποσὸν 1.500 000 περίπου χρυσῶν λιρῶν, κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ 1950 καὶ ἰδίᾳ κατὰ τοὺς δύο τελευταίους αὐτοῦ μῆνας. Γεγονὸς ἄλλως τε, τὸ ὁποῖον προσθέτει ἐν δυσμενέστατον ὅτι χεῖον εἰς τὸ ἐπιδειγωθὲν ἤδη ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν τῆς Ἑλλάδος.

Βεβαίως, ποιὰ τις ἐπιβράδυνσις τῶν εἰσαγωγῶν κατὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον, ἐπιβληθεῖσα ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς καθιερώσεως περιορισμῶν πρὸς διαφύλαξιν τοῦ φθίνοντος συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος τῆς οἰκονομίας, ἀπετέλεσεν ἕνα τῶν ἐνδογενῶν παραγόντων μετοβολῆς τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν· ἐὰν ὅμως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι, κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1950 ἡ παραγωγὴ ἦτο ηὐξημένη, ἐνῷ ἐξ ἀντιθέτου τὸ ἐπίπεδον τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων δὲν μετεκινήθη οὐσιωδῶς ἐν τῷ συνόλῳ, καὶ ἡ κυκλοφορία χορτονομίσματος δὲν ηὐξήθη, ἡ εὐνοϊκὴ ἐπίδρασις τῆς ἐκ τῶν συντελεστῶν τούτων διαμορφουμένης προσφορᾶς καὶ ζητήσεως χρήματος ἔδει νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀποτροπὴν τῆς παρατηρηθείσης ἀνόδου τῶν τιμῶν, ἀνόδου μάλιστα συνεχομένης μὲ ἔντονα συμπτώματα ἀνεπαρκείας τῆς ζητήσεως καὶ περιορισμοῦ τῆς παραγωγῆς. Ἐφ' ὅσον οἱ ἀναφερθέντες συντελεσταί, οἵτινες στηρίζουν, ὑπὸ ὁμαλὰς συνθήκας, τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τοῦ νομίσματος, δὲν ἤρκεσαν, ὡς κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ ἔτους ὅπως συγκρατήσουν εἰς ἐπίπεδον περίπου σταθερὸν τὸν τιμάριθμον, οὐδεμία παραμένει ἀμφιβολία ὅτι ἡ μετοστροφὴ τοῦ ψυχολογικοῦ παράγοντος τοῦ ἐπικρατήσαντος κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον, θὰ συνετέλει εἰς τὴν διαμόρφωσιν δυσμενῶν ὀργανικῶν συνθηκῶν κλονισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ νομίσματος. Τὰ χαρακτηριστικώτερα τούτων συμπτώματα ἐνεφανίζοντο εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ βαθμοῦ ταχύτητος τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς ἀναλογίας, καθ' ἣν τὰ εἰς χεῖρας τῶν ἰδιωτῶν ρευστὰ εἰς δραχ. πάσης μορφῆς διαθέσιμα κατηυθύνοντο πρὸς ἐπενδύσεις ἢ ἀνεζήτουν πραγματικὰς ἀξίας: ἀγαθὰ ἢ χρυσᾶς λίρας.

Αἱ ηὐξημέναι δαπάναι διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας, αἵτινες κατέχουν προέχουσαν θέσιν εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἐπιδροῦν ὑφωτικῶς ἐπὶ τῶν ἀτομικῶν εἰσοδημάτων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ αὐξάνεται ἡ ζήτησις καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, ἰδία δὲ εἰσαγομένων ἀγαθῶν, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἐξαρτήσεως τῆς χώρας ἐξ εἰσαγομένων εἰδῶν. Ἡ ἐξάμηνον ἐφαρμοσθεῖσα νομισματικὴ πολιτικὴ κατέτεινεν εἰς τὸ νὰ ἀντισταθμίσῃ τὰς ἐξ ἄλλων παραγόντων (ψυχολογικῶν κλπ.) ἐκδηλωθείσας πληθωριστικὰς ἐκδηλώσεις διὰ τῆς μειώσεως τῆς κυκλοφορίας καὶ τῶν πιστώσεων καὶ διὰ τῆς δεσμεύσεως τῆς εἰς δραχμὰς βοηθείας. Ἐπεδίωξε ὁηλαδὴ τὴν μείωσιν τοῦ ὄγκου τῆς κυκλοφορίας καὶ ἰδία τῶν πιστώσεων ὡς ἀντίμετρον τῆς αὐξήσεως τῆς ταχύτητός της. Μὲ τοιαύτη πολιτικὴ περιστολῆς τῆς περιωρισμένης ἤδη ἐν σχέσει μὲ τὴν προπολεμικὴν περίοδον κυκλοφορίας, εἶναι ἐνδεχόμενον, ἐντελῶς προσωρινῶς, νὰ ἀπωτρέψῃ τὴν σοβαρὰν διολίσθησιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ νομίσματος. Ὑδηγεῖ ὅμως εἰς διαδοχικῶς χαμηλότερα ἐπίπεδα ἰσορροπίας τῆς οἰκονομίας καὶ εἰς ἐντονώτερον μεταξὺ τῶν μεγεθῶν της διαφορισμόν, ὥστε ὅ,τι ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν στενότητα τῆς κυκλοφορίας νὰ ἀνατρέπεται μὲ τὴν ἐκ ταύτης προκύπτουσαν ἀνάσχεσιν τῆς παραγωγικῆς προσπαθείας καὶ τὰς ἐντεῦθεν συνεπείας. Ἐν τῷ πλαισίῳ συνεπῶς τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἡ ἐπίδρασις τοῦ νομισματικοῦ παράγοντος ἐπὶ τῶν τιμῶν. Ἡ ὕψωσις συνεπῶς τῶν τιμῶν νομιζομεν, ὅτι θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ ἐξετασθῇ ὀργανικῶς μὲν ἐν συσχετίσει πρὸς τοὺς παράγοντας οὓς, δ.εξόδικως ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω, νομισματικῶς δὲ ἐν συσχετίσει πρὸς τὸν ἀνεπάρ ειαν τοῦ ποιοτικοῦ ἐλέγχου τῆς πίστεως.

Ὡς πρόσθετον παράγοντα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆ; ἀντιπληθωρικῆς της πολιτικῆς ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ συνέχισε τὴν τακτικὴν τῆς συγκρατήσεως τῆ; χρυσῆς ἀγγλικῆς λίρας ἐπὶ σταθεροῦ ἐπιπέδου, παρὰ τὴν ὕψωσιν τῆς τιμῆς εἰς τὰς διεθνεῖς ἀγοράς. Πλὴν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπετεύχθη διὰ σημαντικῶν θυσιῶν εἰς βάρος τῶν διαθεσίμων τοῦ εἰς χρυσὸν καὶ συνάλλαγμα ἀποθέματος τῆ; Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Κατὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον τοῦ 1950 ἠσκήθη πληθωριστικὴ πιστωτικὴ πολιτικὴ καὶ ἰδία ἐμπορικὴ πιστωτικὴ πολιτική, ἥτις συνέτεινεν εἰς τὴν σημειωθεῖσαν νομισματικὴν ἀναταραχήν, διὰ τῆς δημιουργίας πλεοναζούσης ἀγοραστικῆς δυνάμεως, ἥτις ἐνίσχυσε τὴν ζήτησιν χρυσῶν λιρῶν καὶ τὴν κερδοσκοπικὴν ἀποθεματοποίησιν ἐμπορευμάτων. Αἱ ἀπόψεις αὗται εὗρον, ἐξ ἄλλου, ἀπήχησιν παρὰ τῇ Νομισματικῇ Ἐπιτροπῇ,